

מדינת ישראל

האוצר
מחלקת מס הכנסה
מחוז *ירושלים*

משרד האספקה והקצוץ
לשכת השר

9. 977' 1950

ל *22/8*

מס' *14260* היק

נענה ב *מכ*

י"א בשבט תשי"ו (29.1.50)
חוזר מס. 1/50

לכבוד
משרד האספקה והקצוץ
מחוז ירושלים

הנדון: נכוי מס הכנסה משכר עבודתם של עובדים יומיים.

הננו מתכבדים להפנות את תשומת לבכם לתקנות מס הכנסה (נכוי משכר עבודה) תשי"ו—1950 [שנתפרסמו ברשור מות, קובץ התקנות מס 65, מיום ט' בשבט תשי"ו (27.1.50)]. תקנות אלה באות להשלים את תקנות מס הכנסה (נכוי ממשכרת) תשי"ט—1949.

בהתאם להוראות הכלולות בתקנות מס הכנסה (נכוי משכר עבודה) תשי"ו—1950, כל מעביד חייב לנכות מס הכנסה בשיעור של 10% מסכום שכר העבודה המשתלם לעובדים יומיים העולה על 2,500 ל"י ליום עבודה (או חלק מיום עבודה). "עובד יומי" פירושו, אדם שעבד אצל מעביד אחד פחות מחדש ימים, אולם לא פחות מ-8 שעות בתוך שבוע אחד. בהתאם להגדרה זו, מוטל על המעביד לנכות מס הכנסה גם אם העובד עבד אך ורק יום אחד (8 שעות עבודה) במשך שבוע. אם המעביד מעסיק קבוצת עובדים כיחידה קבלנית אחת, ולמעביד לא ידוע איך מתחלק שכר העבודה בין חברי הקבוצה, עליו להניח ששכר העבודה מתחלק באופן שווה בין חברי הקבוצה. במקרה שהסכום המגיע לכל יחיד אחרי חלוקתו במספר הימים שהקבוצה עבדה, עולה על 2,500 ל"י ליום עבודה, על המעביד לנכות מס הכנסה בשיעור של 10% מהסכום העולה על 2,500 ל"י ליום עבודה.

להלן נתגות שתי דוגמאות המסבירות איך לחשב את מס ההכנסה שיש לנכותו מעובד יומי לפי התקנות הנ"ל:—

דוגמא א.

במקרה של עובד יומי המשתכר 2,800 ל"י ליום עבודה (או חלק מיום עבודה); הואיל ושכר עבודתו עולה על 2,500 ל"י, המעביד חייב לנכות 10% מהסכום העולה על 2,500 ל"י, כלומר, 10% מ-300 פרוטה, ז.א. 30 פרוטה ליום עבודה. אם עובד זה עבד 10 ימים, המעביד ינכה 300 פרוטה כעת השלום שכר עבודתו (30 פרוטה \times 10).

דוגמא ב.

קבוצה המקבלת עבודות בקבלנות, שמספר חבריה הוא 7, הוציאה לפעל עבודת בנין בסכום של 560 ל"י, והעבודה נשלמה תוך 20 ימי עבודה. בתם העבודה, על המעביד לנכות מס כדלקמן:—
יש לחשב את השכר היומי הממוצע שכל חבר בקבוצה השתכר, אם כן, עליו להכפיל את מספר חברי הקבוצה במספר הימים שהקבוצה עבדה כדי לקבל את מספר ימי העבודה שהקבוצה השקיעה בעבודה הנ"ל; כלומר, 20 ימי עבודה \times 140 = 140 ימי עבודה.

אם נחלק את 560 הל"י ב-140 ימי עבודה נקבל את השכר היומי הממוצע שכל חבר בקבוצה השתכר; ז.א. $560 : 140 = 4$ ל"י ליום. הואיל והשכר היומי הממוצע עולה על 2,500 ל"י בסכום של 1,500 ל"י, על המעביד לנכות 10% מ-1,500 ל"י ליום עבודה, ז.א. 150 פרוטה ליום. כלומר, 150 פרוטה \times 140 = 21 ל"י.

תשלום ודו"ח

מעביד שנכה מס הכנסה מעובדיו היומיים חייב ליתן לעובדיו תעודה לפי הטפס המצורף, עליו כמו כן, לשלם את כל הנכויים שנעשו על ידו, לפקיד השומה במחוזו תוך 14 יום מיום שנעשו הנכויים ולהגיש דו"ח על הנכויים שנעשו על ידו.

טפסים

לנחיותם של המעבידים, מחלקת מס הכנסה הדפיסה טפסים (טפס הצהרה מס. 4) וכרכה אותם לספרים. בכל עמוד ישנם 5 טפסים, וכל ספר מכיל 250 טפסים ב-3 העתקות. המעביד ימלא לכל עובד טפס ב-3 העתקים. את ההעתק הלבן יש למסור לידי העובד, ההעתק הוורוד ישלח לפקיד השומה במחוזו, וההעתק השלישי ישאר למשמרת בידי המעביד. בשעת תשלום הנכויים לפקיד השומה, על המעביד לסכם את הנכויים שנעשו על ידו בהעתקים הוורודים, ולהמציא לפקיד השומה את הסכום המתאים בצירוף העמודים הוורודים.

טפסים שנתקלקלו

לטפסים נתנו מספרים סדוריים. במקרה שמסכה כלשהי מעביד לא השתמש באחד הטפסים (עקב טעות שנפלה בשעה מלוי הטפס), אין להשמיד את הטפס, אלא, יש לבטלו על ידי כתיבת המלה "מבוטל" ועליו להמציאו (את שתי ההעתקות, הלבן והוורוד) ביחד עם הטפסים שהמעביד השתמש בהם. המעביד יהיה אחראי כלפי מחלקת מס הכנסה בעד הטפסים שנמסרו לו.

החזרת מס לעובד

במקרה שנוכה מס הכנסה מעובד, והעובד אינו חייב במס, רשאי העובד בתקופת ששת החדשים המסתיימת ב-31 במרס או ביום 30 בספטמבר של כל שנה, לפנות לפקיד השומה במחוזו ולהמציא לו את טפסי ההצהרה מס. 4, ובאם יתברר שהעובד לא היה חייב במס או שנוכה מס למעלה מהסכום המגיע, יחזיר לו פקיד השומה את העודף בהתאם להוראות תקנה 4 מהתקנות הנ"ל.

יש להדגיש שהתקנות החדשות הנ"ל אינן חלות על עובדים יומיים שעבדו אצל מעביד יותר מחדש ימים. על עובדים מסוג זה חלות תקנות מס הכנסה (נכוי ממשכרת) תשי"ט—1949.

פקיד השומה יהיה מוכן בכל עת להסביר לך את הוראות התקנות הנ"ל ואם יהיה צורך בכך, להמציא לך פריטים נוספים.

בכבוד רב,

ר. א. ברגמן

W. K.

ד"ר א. ברגמן
נציב מס הכנסה

החזרת מס ליוני 1950